

kat, hvad man nu vil kalde det, af hvilken-
sommelst Oprindelse, Blanding og Sammen-
sætning, naar deri indgaar noget Fedtstof,
som ikke er fremstillet af Mælk. Ja, jeg kan
naturligvis meget vel forstaa Motiverne til
denne Bestemmelse, og hvis det turde være
mig tilladt at udtrykke det paa meget bredt
Dansk, vil jeg sige, at Vedkommende har
ment, at det kan Altsammen være lige fedt.
Jeg tror imidlertid, at dette er en uheldig
og vildledende Opfattelse af Forholdet. Det
virkelige Forhold er jo dog dette, at paa
den ene Side er der en egentlig Handels-
vare, som hedder Margarine, og som har sin
Ret og Adkomst til at bestaa i Handelsom-
sætningen, og paa den anden Side er der
en Mangfoldighed af Blandinger, som tilsidst
ende nebe i et vist bestemt Stof, med Hen-
syn til hvilket det med Sikkerhed kan siges,
at en Forfalskning tilsigtes. Naar man har
Smør, i hvilket man kun kommer en vis
underordnet Del af Fedt, saa er det fuld-
kommen klart, at Vedkommende her har til-
sigtet Forfalskning af Smør; thi da man ikke
kan antage, at han ved denne Handling har
villet paaføre sig selv Tab, maa han nød-
vendigvis ville have det betragtet som Smør;
thi ellers vilde hele denne Sammenblanding
paaføre ham netop det Modsatte af det, han
har tilsigtet. Naar man nu ser hen paa den
rene negative Definition af Margarine, fore-
kommer det mig, at den naturlige Følge af
at indtage et saadant Standpunkt vilde være
et absolut Forbud mod alt dette urene
Væsen. Det har der imidlertid slet ikke
været Tale om; men det forekommer mig,
at saafremt man i Virkeligheden vilde have
indført og gennemført det nye Princip,
maatte man ganske væsentlig have omarbejdet
hele Loven; thi saa meget er klart, at der
findes et snævrere Begreb, som altsaa refe-
rerer sig til, om jeg saa maa sige, den kom-
mercielle Handelsvare Margarine. Nu fore-
kommer det mig klart, at alle de Regler, der
findes i Regjeringens oprindelige Lovforslag,
referere sig til det snævrere Begreb af Mar-
garine som Handelsvare. Det forekommer
mig for det Første klart, at med Hensyn til
den absolute Karakter, som man har givet
Straffebestemmelserne, kan det jo ganske siges
om den, som tilvirker Stoffet, at han maa
vide, hvad det er, han gjør. Derimod stiller
Sagen sig anderledes, saasnart Stoffet kom-
mer over paa næste Haand. Med Hensyn
til den, der har modtaget Stoffet til For-
handling og Export, kan man ikke saaledes
statuere, at han er vidende om, hvad det
indeholder. Man kan ikke give Straffe-
bestemmelser, som ikke bekymre sig om hans
Kundskab i saa Henseende; men skal man

desuagtet have dem, forekommer det mig
klart, at de maa referere sig til den egentlige
Handelsvare Margarine, om hvilken man
ganske vist paa en helt anden Maade kan
forudsætte, at Vedkommende veed, hvad han
kjøber, end lige overfor Smørforfalskninger,
hvor den, der har faaet Smørret til For-
handling og Export, fuldkommen kan være
et Offer for Forfalskningen og ikke Med-
vider deri. Den samme Betragtning synes
at gjøre sig gjældende med Hensyn til Lov-
forslaget, saaledes som det nu foreligger.
Jeg vil endog sige, at det forekommer mig,
at naar § 13 bliver indledet med den Ud-
talelse: „Den, som forfalster Smør“, saa er
dette i Virkeligheden en Umulighed, forsa-
vidt man da ikke, som den ærede Ordfører
henviste til, skulde forfalste med Andet end
med Fedtstof. Det forekommer mig, at som
§ 1 er affattet, kan man ikke forfalste Smør.
Man kan fabrikere Margarine, og saa kan
man naturligvis gjøre sig skyldig i en For-
brydelse dertgjennem, at man udgiver dette
Stof for Smør; men en virkelig Smørfor-
falskning kan efter § 1 ikke længere
finde Sted. Dette er Noget, som jeg
i og for sig i allerhøieste Grad beklager.
Jeg skal endvidere bemærke, at den samme
Forbrydning, som efter min Mening finder
Sted med Hensyn til Straffebestemmelserne,
finder ogsaa Sted med Hensyn til alle de
regulerende Bestemmelser om særegne Behol-
dere, særegen Bogføring o. s. v. Det er en
fuldstændig rigtig og forsvarelig Regel at
give, at der skal føres Kontrol med den lov-
lige Fabrikation af Margarine; men det er
urigtigt og ufornuftigt at give en Regel, der
i Virkeligheden kommer til at omfatte hele
det forbryderste Forhold vedkommende For-
falskning af Smør; det er efter min Mening
ligesaa ufornuftigt, som at man, naar man
foreskriver, at Pantelaanerne skulle føre Bog
over hele deres i og for sig noget mistænte-
lige Virksomhed, med det Samme vilde fore-
skrive, at Tyve og Bedragerer skulde føre Bog
og føre deres Koster ind i deres Bog; no-
get Saadant kan jo ikke foreskrives. Jeg
mener, at ogsaa disse Regler angaaende Kon-
trol hvile paa det snævrere, i og for sig na-
turligere Begreb og ikke paa det bredere, som
Loven opstiller. Det forekommer mig der-
for, at naar man vil se rigtig paa Forhol-
det, maa man netop opstille en Adskillelse
mellem Smørblandinger og da navnlig saa-
ledes, at man særlig fremhæver de egentlig
forsvarelige og de egentlig uforsvarelige Smør-
blandinger, dem, der ikke have noget andet
fornuftigt Formaal end Forfalskning af Smør,
og paa den anden Side Fabrikationen af
Margarine, som jo er en lovlig Virksomhed,